

I. *Den svåra kärleken*

Han hörde hur posten damp ner i brevlådan, hela järngrinden skakade. Brevbäraren hade tydligen kommit tidigt denna morgon. Han hasade iväg till ytterdörren, vred om låset och steg ut på trappan och överväldigades av den varma morgonsolen i detta nådens år 2020. Leendet bara växte och växte när han med slutna ögon andades in trädgårdens alla dofter och hörde småfåglarnas glada kvitter. Sedan började han promenaden till brevlådan, fyrtiotre steg som avverkades i två etapper. Efter tjugo steg stannade han som vanligt för att kolla balansförmågan, en nödvändig åtgärd vid snö och halka men även denna morgon då vänster ben inte riktigt ville följa med. Han hade förstas druttat omkull kvällen innan men det var en bagatell ansåg han. Fram kom han i alla fall.

Med förväntan stack han handen i brevlådan. Räkningarna kändes som gamla bekanta. De var alltid fulla av överraskningar. Men brevet! Nu igen! Kuvertet var handskrivet med jättestora bokstäver.

Professor Bertil Månsson Drömstigen 8, Jönköping.

Han visste med en gång vad brevet skulle innehålla, en ny svada från denna snurriga kvinna som oförtrutet delgav honom sina mest privata känslor och tankar och slutade varje brev med ett tack för att han ville läsa hennes epistlar. Nej, han orkade inte gå in. Han satte sig på nedersta trappsteget och började läsa.